

KATARZYNA WOŹNIAK

Symbole i konteksty

W marcu 2020 r. w Galerii Instytutu Sztuk Pięknych Kolegium Nauk Humanistycznych im. prof. Włodzimierza Kotkowskiego odbyła się wystawa zatytułowana *Symbole i konteksty*. Wystawa prezentowała twórczość rzeźbiarską trzech Pań, wybitnych artystek, absolwentek PWSSP w Gdańsku, obecnie pedagożek Wydziału Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku: prof. ASP dr hab. Katarzyny Józwiak-Moskał, prof. ASP dr hab. Magdaleny Schmidt-Góry oraz Małgorzaty Kręckiej-Rozenkranz.

Katarzyna Józwiak-Moskał jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku (obecnie ASP w Gdańsku). Dyplom obroniła w 1986 r. na Wydziale Rzeźby w pracowni prof. Franciszka Duszeńki, specjalizacja – ceramika w pracowni prof. Henryka Luli. Od 1987 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Pracowni Ceramiki Artystycznej na Wydziale Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (do 2001 r. kierownikiem pracowni był prof. Henryk Lula, następnie do września 2019 r. funkcję tę pełniła prof. Teresa Klaman). Od października 2019 r. kieruje Pracownią Ceramiki Artystycznej na ASP w Gdańsku.

Artystka swoje rzeźby realizuje głównie w materiale ceramicznym. Poszukiwanie ich kształtu i wyrazu zdermianowane technologią ceramiczną to dla niej ciągłe zmagania wyobraźni z prawami przyrody.

Na wystawie prezentowała trzy swoje prace: *Rozmowa*, *Spotkanie I* z cyklu „Sekrety” oraz *Było, nie było, może...* – obiekt ceramiczny.

Magdalena Schmidt-Góra, prof. ASP, studiowała na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku i ASP w Warszawie. Obecnie prowadzi Pracownię Rysunku Studyjnego i Kreatywnego na Wydziale Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku. Realizuje rysunki, medale, plakietki, tablice pamiątkowe, statuetki, rzeźby, instalacje przestrzenne, projekty scenograficzne. Ważniejsze wystawy indywidualne: Gdańsk, Sopot, Kraków, Lublin, Tallin i Tartu (Estonia). Od 1994 r. jest członkiem Scholi Węgajty, z którą współpracuje przy realizacji średniowiecznych misterii i dramatów liturgicznych.

Instalacja zatytułowana *Toutes le crépuscule du monde (Cały zmierzch świata)*, którą artystka pokazała na wystawie, jest efektem pracy ostatnich kilku lat codziennego notowania obrazu nieba. To próba oderwania się od codzienności, pochylecia nad odwiecznymi pytaniami eschatologicznymi, symboliczne „dotknięcie nieba”.

Małgorzata Kręcka-Rozenkranz w 1987 r. ukończyła Wydział Rzeźby PWSSP w Gdańsku. Stypendystka

Ministra Kultury i Sztuki. Związana zawodowo z ASP w Gdańsku, prof. ASP, kieruje Pracownią Podstaw Projektowania Plastycznego na Wydziale Rzeźby i Intermediów. Zajmuje się rysunkiem i rzeźbą. Sześciokrotny pobyt rzeźbiarki na Haiti (2011–2013) był związany z założeniem przez nią Pracowni Rzeźby „Fonte d’Aluminium” w Jacmel. Program współtworzyły: Solidarite Haitienne des Artistes Plasticiens oraz L’Alliance Française de Jacmel. Projekt wspierał artystów z terenów dotkniętych niezwykle dramatycznym w skutkach trzęsieniem ziemi z 2010 r.

Prezentowana instalacja rzeźbiarska zatytułowana *Krzew Gorejący* stanowi intymną opowieść o bliskiej sercu Artystki osobie. O swojej pracy wypowiada się w następujący sposób: „*Krzew Gorejący* z 2019 roku dedykuję

Małgorzata Kręcka-Rozenkranz, *Gorejący Krzew*, pień czerwonego buka, wys. 2 metry, bielony wapnem ogrodniczym, płomienie technika własna, średnica okręgu 4-5 metrów, 2019 rok, fot. Łukasz Kuśnierz

mojemu Ojcu. Był On leśniczym, tak jak mój Dziadek. Drzewa były Jego braćmi. Zasadził kiedyś w ogrodzie czerwonoлистnego buka, który umarł wraz z Nim, z początkiem marca. Była to zimna wiosna, któraś z kolejnych. Kiedy Ojciec odszedł i „stał boso” na Świętej Ziemi, żaden ból tego świata nie mógł Go już dosięgnąć i poparzyć swoim płomieniem...”

Wspomnieniem do wystawy można powrócić poprzez wirtualny spacer na stronie internetowej Uniwersytetu Rzeszowskiego za pomocą poniższego linku: <http://sztukawswieciecyfrowym.ur.edu.pl/SymboleiKonteksty.php>.